

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب پیامبر و ماه

اعتبار سند: اولویت ۱

تطبیق نقل با سند: اولویت ۲

منتهی الآمال، شیخ عباس قمی، ج ۱، ص: ۸۰

اول: در شقّ قمر:

قال الله تعالى: اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ، وَ إِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ. «۱»

یعنی: نزدیک شد قیامت و به دونیم شد ماه و اگر ببینند آیتی و معجزه رو می گردانند و می گویند سحری است پیوسته.

اکثر مفسران خاصّه و عامّه «۲» روایت کرده اند که: این آیات وقتی نازل شد که قریش در مکه از آن حضرت معجزه طلب کردند، حضرت اشاره به ماه فرمود، به قدرت حقّ تعالی به دونیم شد. و در بعضی روایات است که آن شب چهاردهم ذی حجه بود.